

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

1. z zadowoleniem przyjmuje wstąpienie nowych państw członkowskich do obszaru Schengen, podkreślając symboliczne i historyczne znaczenie tego wydarzenia mającego na celu zakończenie poprzednich podziałów w Europie i gratulując poczynionych przez niektóre z nich olbrzymich wysiłków mających na celu osiągnięcie gotowości i spełnienie wszystkich wymogów Schengen w tak krótkim czasie;
2. przypomina nowym państwom członkowskim o konieczności utrzymania przez cały czas wysokiego poziomu bezpieczeństwa oraz ścisłego i skutecznego przestrzegania wymogów Schengen,
3. składa gratulacje prezydencji portugalskiej za utworzenie narzędzi koniecznych do rozszerzenia obszaru Schengen o nowe państwa członkowskie w roku 2007;
4. podkreśla pilną potrzebę przyspieszenia przygotowań do rozpoczęcia pełnego funkcjonowania SIS II;
5. przypomina państwom członkowskim, że powinny niezwłocznie wprowadzić w życie wszelkie środki mające na celu uzupełnienie istniejących braków; zauważa jednak, że pomimo istnienia pewnych nierozstrzygniętych kwestii, wymagających dalszego nadzoru, nie ma przeszkód w stosowaniu pełnego dorobku Schengen w tych nowych państwach członkowskich;
6. zwraca się do Rady o zapewnienie, aby Parlament był informowany na piśmie w trakcie kolejnego półrocza o jej dalszych działaniach w zakresie zaleceń zawartych w sprawozdaniach oceniających i wymienionych jako dalsze działania dla każdego z państw członkowskich;
7. przypomina o konieczności przeprowadzenia oceny ogólnej przez kolejne dwa lata, dotyczącej sposobu wdrażania systemu i jego funkcjonowania w każdym z państw uczestniczących w obszarze Schengen, a w szczególności skoncentrowania się na osiągnięciach, konsekwencjach i problemach związanych z wdrożeniem tego systemu;
8. oczekuje od Rady zagwarantowania, aby we wszystkich procedurach legislacyjnych Parlament otrzymywał wszelkie wymagane i dostępne informacje, tak aby mógł podejmować właściwe decyzje i sprawować konieczny nadzór demokratyczny;
9. zachęca Radę i Komisję do wykorzystania doświadczeń, innowacji i najlepszych praktyk zdobytych podczas niedawnego procesu oceny przeprowadzanego dla nowych państw członkowskich w celu promowania ich pośród wszystkich państw członkowskich;
10. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz w celach informacyjnych Komisji i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0536

Sytuacja w Pakistanie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie sytuacji w Pakistanie

Parlament Europejski,

- uwzględniając Umowę o współpracy zawartą pomiędzy Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Pakistanu podpisaną w dniu 24 listopada 2001 r. i która weszła w życie w 2004 r. w sprawie partnerstwa i rozwoju (zwaną także umową o współpracy trzeciej generacji), w szczególności art. 1 tej umowy, stanowiący, że „poszanowanie praw człowieka i zasad demokracji [...] jest zasadniczym elementem niniejszej umowy”,

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

- uwzględniając wspólną deklarację UE-Pakistan podpisaną w dniu 8 lutego 2007 r. w związku z wspomnianą Umową o współpracy z 2004 r., w której obie strony zobowiązują się do podjęcia szeroko zakrojonego formalnego dialogu politycznego, który obejmuje m.in. przeciwdziałanie terroryzmowi, nierozprzestrzenianie broni, prawa człowieka i dobre rządy,
 - uwzględniając deklarację Rady z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie wprowadzenia stanu wyjątkowego w Pakistanie oraz oświadczenie Wysokiego Przedstawiciela UE ds. WPZiB Javiera Solany z dnia 4 listopada 2007 r. oraz oświadczenie szefów przedstawicielstw UE w Islamabadzie z dnia 4 listopada 2007 r.,
 - uwzględniając oświadczenie Sekretarza Generalnego ONZ z dnia 5 listopada 2007 r. w sprawie zatrzymania w Pakistanie działaczy na rzecz praw człowieka i opozycjonistów, w tym specjalnego sprawozdawcy ds. wolności wyznania i przekonań,
 - uwzględniając oświadczenie ministra spraw zagranicznych i Wspólnoty Brytyjskiej z dnia 12 listopada 2007 r. o zawieszeniu uczestnictwa Pakistanu we Wspólnocie, jeżeli do dnia 22 listopada 2007 r. prezydent Muszarraf nie przywróci porządku konstytucyjnego,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie praw człowieka i demokracji w Pakistanie, w szczególności z dnia 12 lipca 2007 r.⁽¹⁾ i 25 października 2007 r.⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 3 listopada 2007 r. prezydent Muszarraf wprowadził tymczasowy porządek konstytucyjny (TPK), zawieszając konstytucję i rządy prawa zastępując je stanem wyjątkowym, a faktycznie stanem wojennym,
- B. mając na uwadze, że nastąpiło to tuż przed wydaniem oczekiwanego orzeczenia Sądu Najwyższego w sprawie legalności trzeciej kadencji urzędującego prezydenta, który pozostaje zwierzchnikiem sił zbrojnych; mając na uwadze, że w odpowiedzi na to wielu prawników i innych zainteresowanych obywateli wzięło udział w protestach ulicznych, z których wiele tysięcy zostało brutalnie pobitych i aresztowanych,
- C. mając na uwadze, że polityka prezydenta Muszarrafa może prowadzić do zwiększenia niestabilności w tym kraju, jednocześnie przyczyniając się do przemocy i ekstremizmu; wyraża zaniepokojenie z powodu zagrożeń dla pokoju i stabilności w krajach sąsiadujących z Pakistanem i w całym regionie,
- D. mając na uwadze, że Sąd Najwyższy Pakistanu nadal musi wydać orzeczenie w sprawie zgodności wyboru prezydenta Muszarrafa z konstytucją,
- E. mając na uwadze, że wolność prasy, niezależność sądownictwa, wolność słowa i zgromadzeń, a także wolność prowadzenia działalności politycznej, którymi cechują się cywilizowane ustroje polityczne, zostały zniesione,
1. zdecydowanie domaga się zniesienia stanu wyjątkowego oraz natychmiastowego przywrócenia konstytucji Pakistanu z 1973 r.;
 2. wyraża solidarność z uzasadnionymi protestami tysięcy prawników, społeczeństwa obywatelskiego oraz obrońców praw człowieka i wybitnych przywódców politycznych; potępia akty przemocy, jakich policja dopuszcza się wobec protestujących oraz odbywające się na wielką skalę aresztowania bez postawienia zarzutów bądź z zarzutami postawionymi w sposób nielegalny, i które nie mają faktycznego uzasadnienia;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0351.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0489.

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

3. wyraża szczególne zaniepokojenie aresztowaniem ponad 3000 obywateli, w tym liderów partii politycznych, prawników, dziennikarzy, obrońców praw człowieka i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego; wzywa do natychmiastowego zniesienia aresztu domowego Benazir Bhutto, liderki Pakistańskiej Partii Ludowej (PPP), Asmy Jahangir, przewodniczącej niezależnej komisji praw człowieka i specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. wolności wyznania i przekonań oraz I. A. Rehmana założyciela tej organizacji; wyraża zaniepokojenie faktem, że w mocy pozostaje nakaz zatrzymania Hiny Jilani, specjalnego reprezentanta Sekretarza Generalnego ONZ ds. sytuacji obrońców praw człowieka;
4. domaga się przywrócenia niezawisłości sądowej poprzez przywrócenie wymiaru sprawiedliwości; domaga się natychmiastowego uwolnienia wszystkich przedstawicieli stowarzyszeń prawniczych, którzy zostali aresztowani w następstwie pokojowych protestów ulicznych; potępia w szczególności bezprawne uwięzienie w areszcie domowym prezesa Sądu Najwyższego Chaudhry'ego oraz uwięzienie Aitzaza Ahsana, prezesa stowarzyszenia prawników przy Sądzie Najwyższym;
5. ponownie kieruje swój apel do prezydenta Muszarrafa o poszanowanie wyroku Sądu Najwyższego — jak tylko zostanie przywrócona jego działalność — w sprawie konstytucyjności jego wyboru na prezydenta; wzywa prezydenta Muszarrafa do zrezygnowania ze stanowiska zwierzchnika sił zbrojnych, zanim złoży przysięgę na nową kadencję prezydencką oraz przed wygaśnięciem w dniu 15 listopada 2007 r. parlamentarnego odstępstwa na piastowanie zarówno cywilnego, jak i wojskowego stanowiska;
6. przypomina, że z powodu zawieszenia działalności Sądu Najwyższego przesłuchania w sprawie setek wymuszonych zaginięć zaplanowane na 13 listopada 2007 r. zostały wstrzymane oraz utrzymuje, że należy kontynuować dochodzenia w sprawie miejsca pobytu zaginionych, a wszystkie osoby, co do których panuje przekonanie, że znajdują się w tajnych więzieniach państwowych, powinny stawić się w sądach;
7. domaga się zniesienia wszelkich restrykcji nałożonych na media oraz rozporządzeń ograniczających swobodne komentowanie wydarzeń politycznych;
8. wzywa rząd pakistański do wprowadzenia w życie warunków koniecznych do zagwarantowania przebiegu wolnych, sprawiedliwych i przejrzystych wyborów zgodnie z planem; odnotowuje w związku z tym oświadczenie prezydenta Muszarrafa z dnia 11 listopada 2007 r., że wybory do zgromadzeń regionalnych i zgromadzenia narodowego zakończą się przed 9 stycznia 2008 r.;
9. domaga się utworzenia całkowicie neutralnego rządu tymczasowego zgodnie z konstytucją oraz po zasięgnięciu opinii wszystkich partii opozycyjnych, w celu nadzorowania wyborów, a także wzywa do przywrócenia komisji wyborczej; apeluje, by zezwolono liderom i wszystkim partiom politycznym na rywalizowanie w tych wyborach, również byłemu premierowi Nawazowi Sharifowi, któremu powinno się zezwolić na powrót do Pakistanu i na czynny udział w procesie wyborczym;
10. przypomina, że wiarygodność procesu wyborczego będzie zależała od uwolnienia wszystkich więźniów politycznych, w tym więźniów bezprawnie zatrzymanych przez agencje wywiadu, oraz od położenia kresu uprowadzeniom oponentów politycznych zgodnie z zaleceniami Sądu Najwyższego; uważa, że wolność słowa, swoboda przemieszczania się, stowarzyszeń i zgromadzeń musi być w pełni stosowana, a wszelkie restrykcje nałożone na przestrzegające prawa partie muszą zostać zniesione;
11. podkreśla, że wysłanie delegacji PE dla celów obserwacji wyborów parlamentarnych w Pakistanie w ramach misji obserwacyjnej UE zależy od spełnienia podstawowych warunków zorganizowania przez władze pakistańskie wolnych i sprawiedliwych wyborów; podkreśla w związku z tym, że wybory przygotowywane i przeprowadzane w stanie wyjątkowym stanowiłyby jasny sygnał niedemokratyczności tego procesu;
12. wzywa Komisję do rozważnego rozpatrzenia możliwości wysłania dalszych misji badawczych w przypadku zniesienia stanu wyjątkowego, aby dokonana została ocena celowości wysłania Misji Obserwacji Wyborów Unii Europejskiej;

Czwartek, 15 listopada 2007 r.

13. w pełni popiera jasne kryteria ustanowione w deklaracji Rady z dnia 8 listopada 2007 r., w oparciu o które ma zostać oceniany powrót konstytucyjnego porządku w Pakistanie;
14. wzywa Radę i Komisję, aby wezwały rząd Pakistanu do utrzymania wszystkich zasad zapisanych w umowie o współpracy, a w szczególności klauzuli dotyczącej demokracji i praw człowieka; wzywa Komisję do opracowania sprawozdania z wdrażania umowy o współpracy;
15. wzywa w związku z tym Komisję do rozważenia rozszerzenia pomocy na rzecz edukacji, zmniejszania ubóstwa, opieki zdrowotnej, kierowania funduszy przez świeckie organizacje pozarządowe,
16. wzywa państwa członkowskie do pełnego poszanowania kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni;
17. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm państw członkowskich, rządowi Pakistanu i Sekretarzowi Generalnemu ONZ.

P6_TA(2007)0537

Konferencja Klimatyczna na Bali

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie ograniczenia globalnego ocieplenia do 2°C — przygotowania do Konferencji Klimatycznej na Bali i dalsze działania (COP 13 i COP/MOP 3)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Ograniczenie globalnego ocieplenia do 2°C w perspektywie roku 2020 i dalszej” (COM(2007)0002),
- uwzględniając Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) i protokół z Kioto do niej oraz przepisy proceduralne do jego wdrażania,
- uwzględniając debatę na forum Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych w sprawie wpływu zmian klimatycznych na pokój i bezpieczeństwo, która miała miejsce w dniu 17 kwietnia 2007 r.,
- uwzględniając zbliżającą się trzynastą Konferencję Stron (COP 13) w sprawie konwencji UNFCCC oraz trzecią Konferencję Stron pełniącą rolę Posiedzenia Stron w sprawie protokołu z Kioto (COP/MOP 3), które odbędą się w Bali (Indonezja) w dniach od 3 do 14 grudnia 2007 r.,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie zmian klimatycznych, a w szczególności rezolucje z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie powstrzymania globalnych zmian klimatycznych⁽¹⁾, z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie zmian klimatycznych⁽²⁾, uwzględniającą wynik konferencji w Montrealu (COP 11-COP/MOP 1) oraz z dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie ograniczenia wpływu lotnictwa na zmiany klimatyczne⁽³⁾, a także rezolucję z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie zmian klimatycznych⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 280 E z 18.11.2006, str. 120.

⁽²⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, str. 182.

⁽³⁾ Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, str. 119.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0038.